

Seniorski Jubileusz

Ze stowarzyszeniem Nowoczesna i Innowacyjna Edukacja jestem związana od samego początku, czyli od chwili, kiedy UTW „Trzecia Młodość” otworzył swoje podwoje dla seniorów pod prezesurą mgr inż. Mariusza Portalskiego. Skromna na początku oferta zajęć, w ciągu 5 lat zaczęła się dynamicznie rozrastać. Okazało się, że chęć seniorów do zdobywania wiedzy jest ogromna, o czym świadczyła szybko rosnąca liczba słuchaczy. Niewątpliwym wpływem na to miała poważna oferta programowa elastycznie modyfikowana w zależności od zapotrzebowania oraz znakomita kadra prowadząca poszczególne rodzaje zajęć, w dużym stopniu związana z płocką Filią Politechniki Warszawskiej. Uczestnicząc w zajęciach byłam właśnie pod ogromnym wrażeniem profesjonalizmu kadry.

Dzięki zajęciom na UTW niejednym z seniorów odnalazł w sobie, drzemiące w nim od zawsze, jakieś jego zdolności, zamiłowania, dla których zabrakło miejsca i czasu w okresie pracy zawodowej i intensywnego angażowania się w życie rodzinne. Teraz, gdy wszedł w środowisko swoich rówieśników, znalazł nowych przyjaciół, wokół zaczęło się coś dziać, coś zupełnie nowego. Coś, co pozwoliło dodatkowo zdobywać wiedzę adekwatną do jego wieku i zapotrzebowania intelektualnego. Coś, co pozwoliło swobodnie poruszać się w wirtualnej przestrzeni zarówno tej ze sprzętem komputerowym w tle, jak i tej ze smartfonem w ręku. Coś, co otworzyło nowe perspektywy konfigurowania sobie życia na emeryturze. Coś, co poprzez aktywizację społeczną zaaplikowało pokaźną dawkę optymizmu życiowego pozwalając się dowartościować i również polepszyć własną kondycję fizyczną. Stąd też nie może nikogo dziwić fakt, że o tym wszystkim w ciepłych słowach wypowiadała się w swoim wystąpieniu Pani Prezes II kadencji dr Agnieszka Krzętowska, na co dzień nauczyciel akademicki Filii Warszawskiej Politechniki.

Miłym akcentem dla gości okazała się być część artystyczna, którą rozpoczął własny chór wykonując piosenkę do tekstu piszącej te słowa i do muzyki skomponowanej przez Pana Stanisława Psarskiego. Czuję się tym faktem bardzo usatysfakcjonowana dziękując jednocześnie kompozytorowi za nadanie tekstowi życia. Ciekawą i bardzo dobrze wykonaną choreografię przedstawił Zespół Pieśni i Tańca Ludowego Masovia z Politechniki. Piękne zderzenie żywiołowej młodości na scenie z wiekiem dojrzałym na widowni. Chwile nostalgii podarował wszystkim płocki jazzman Krzysztof Kralka przenosząc nas w dawne obszary jazzu lat powojennych, co z pewnością było dla wielu z nas niezmiernie miłym akcentem.

Na koniec chciałabym podzielić się jeszcze jedną refleksją. Otóż w ciągu tych 5 lat z pewnością wiele dobrego działo się w UTW. Zawsze wszystko było związane na przysłowiowy ostatni guzik, doskonale zorganizowane i z miłym uśmiechem Pani Dyrektor obu kadencji, Agnieszki Magierskiej, osoby wprost niewiarygodnie zaangażowanej w swoje obowiązki. Myślę, że będę wyrazicielką seniorów „Trzeciej Młodości” życząc obu Paniom Agnieszkom: Prezes Krzętowskiej i Dyrektor Magierskiej zdrowia i wytrwałości w doprowadzeniu tak świetnie funkcjonującego UTW „Trzecia Młodość” do następnego Jubileuszu. Sądzę, że ten projekt powołania seniorskiego uniwersytetu przez założycieli Stowarzyszenia, okazał się strzałem w dziesiątkę i należy robić wszystko, aby nadal rozwijał się znacząc na trwale swoją obecność w płockim środowisku.

Lucyna Kukomska